

POGROM

(sau SOMN)

Am îmbrățișat un stâlp de beton
Singular sub un bec de neon
Și se părea că sunt câine nu om
În această noapte albă de zvon...

.....

Și te-ai dus iubire prin sloiuri de-atom
Și sunt tot mai singular și tot mai neom
Când spre dimineață răsare molcom
Cunoștință vie de moarte pogrom...

.....

Dar la ceas de veghe se-aude un zvon
A-înviat! Marie, nu plânge! E Om!
Dar e și Iubire eternă-n eon
Dumnezeu coboară și urcă... mi-e somn...

***